لایحه حقوق ویرجینیا

جورج میسن

توانا
TAVAANA

لایحه حقوق ویرجینیا

جورج میسن

توانا
TAVAANA
آموزشکده آنلاین
برای جامعه مدنی ایران
e-collaborative
for civic education

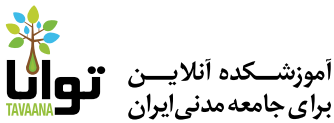

http://www.tavaana.org

پروژهٔ

e-collaborative
for civic education

http://www.eciviced.org

لایحه حقوق ویرجینیا

Virginia Bill of Rights

نویسنده: جورج میسن (George Mason)

مترجم: آموزشکده توانا (آموزشکده الکترونیکی برای جامعه مدنی ایران)

ناشر: E-Collaborative for Civic Education

طرح روی جلد: Print of George Mason by Albert Rosenthal

© E-Collaborative for Civic Education 2018

e-collaborative
for civic education

ECCE (E-Collaborative Civic Education) یک سازمان غیرانتفاعی در ایالات متحده آمریکا، تحت 501c3 است که از فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات برای آموزش و ارتقای سطح شهروندی و زندگی سیاسی دموکراتیک استفاده می‌کند.

ما به عنوان بنیانگذاران و مدیران این سازمان اشتیاق عمیق مشترکی داریم که شکل‌دهنده ایده‌های جوامع باز است. همچنین برای ما، شهروند، دانش شهروندی، مسئولیت و وظیفه شهروندی یک فرد در محافظت از جامعهٔ سیاسی دموکراتیک پایه و اساس کار است؛ همان‌طور که حقوق عام بشر که هر شهروندی باید از آن‌ها برخوردار باشد، اساسی و بنیادی هستند. ECCE دموکراسی را تنها نظام سیاسی قادر به تأمین طیف کاملی ازآزادی‌های شهروندی و سیاسی برای تک تک شهروندان و امنیت برابری و عدالت می‌داند. ما دموکراسی را مجموعه‌ای از ارزش‌ها، نهادها و فرایندها می‌دانیم که مبشر صلح، توسعه، تحمل و مدارا، تکثرگرایی و جوامعی شایسته‌سالار است که به کرامت انسانی و دستاوردهای انسانی ارج می‌گذارند.

ما پروژهٔ اصلی ECCE یعنی «آموزشکده توانا: آموزشکده مجازی برای جامعهٔ مدنی ایران» را در سال ۲۰۱۰ تأسیس کردیم. آموزشکده توانا در ارایهٔ منابع وآموزش در دنیای مجازی در ایران، یک نهاد پیشرو است. توانا با ارایهٔ دوره‌های آموزشی زنده در حین حفظ امنیت و با ناشناس ماندن دانشجویان، به یک جامعهٔ آموزشی قابل اعتماد برای دانشجویان در سراسر کشور تبدیل شده است. این دروس در موضوعاتی متنوع مانند نهادهای دموکراتیک، امنیت دیجیتال، حقوق زنان، وب‌نویسی، جدایی دین و دولت و توانایی‌های رهبری ارایهٔ می‌شوند. آموزشکده توانا آموزش زندهٔ دروس و سمینارهای مجازی را با برنامه‌هایی مثل مطالعات موردی در جنبش‌های اجتماعی و گذارهای دموکراتیک، مصاحبه با فعالان و روشنفکران، دستورالعمل‌های خودآموز، کتابخانهٔ مطالب توصیفی، ابزارهای کمکی و راهنمایی برای آموزشگران ایرانی و حمایت مداوم و ارایهٔ مشاورهٔ آموزشی برای دانشجویان تکمیل کرده است.

تلاش ما برای توسعهٔ توانایی‌های آموزشکده توانا متوجه گردآوردن بهترین متفکران ایرانی و صداهای حذف‌شده است. به همین ترتیب، به دنبال انتشار و ارتقای آثار مکتوب روشنفکران ایرانی هستیم که ایده‌های آنان در جمهوری اسلامی ممنوع شده است.

یکی از نقاط تمرکز تلاش توانا، ترجمه متون کلاسیک دموکراسی و مقالات معاصر در این باره و نیز ترجمه آثار مرتبط با جامعه مدنی، حقوق بشر، حاکمیت قانون، روزنامه‌نگاری، کنشگری و فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات است. امید ما این است که این متون بتواند سهمی در غنای فردی هموطنان ایرانی و برساختن نهادهای دموکراتیک و جامعه‌ای باز در ایران داشته باشد.

سپاسگزار بازتاب نظرات و پیشنهادهای شما

اکبر عطری

Akbar Atri

مریم معمارصادقی

M. Memarsadeghi

مقدمه

وقتی که بحث بر سر تصویب قانون اساسی فدرال پیشنهادی در اطراف کشور پس از پیش‌نویس آن در فیلادلفیا در سال ۱۷۸۷ آغاز شد، نداشتن یک لایحه حقوق دست‌مایه جنجال فراوان شد. در واقع برای پیروزی در مبارزه، مدافعان فدرالیست تصویب مجبور شدند تعهد کنند که لایحه حقوقی بلافاصله به نخستین کنگره اضافه خواهد شد.

یکی از دلایل حذف اولیه این بود که بیش‌تر ایالت‌ها لایحه حقوق خودشان را، مانند لایحه زیر در ویرجینیا، داشتند. این تصور وسیع وجود داشت — و در واقع این تصور تا دهه‌ها بعد درست بود — که زمام‌داری موثر کشور عمدتا به ایالت‌ها و جامعه‌های محلی وانهاده خواهد شد. تصریح به این‌که دولت فدرال نباید کارهایی را انجام دهد که تعرض به زندگی فردی است، برای عده‌ای غیرضروری به نظر می‌رسید؛ چون قدرت‌های آن محدود بودند و کار آن — به‌انجام‌رساندن سیاست خارجی، رسیدگی به امور سرخ‌پوستان و رساندن پست، به طور کلی — از دغدغه‌های شهروند عادی بسیار دور بود.

اعلامیه ویرجینیا عمدتا کار جورج میسن (۱۷۲۵-۱۷۹۲) بود که دوست نزدیک و مربی جفرسون و جیمز مدیسون بود. مانند اعلامیه، این اعلامیه حقوق دولت را به چشم حافظ حقوق طبیعی یا ذاتی مردم برای برخورداری از «زندگی و آزادی»، نیازمند اصلاح تغییر یا الغا هنگام ناتوانی از حفاظت کافی از مردم می‌دید. بیش‌تر ضمانت‌های لایحه فدرال حقوق — آزادی دین و مطبوعات، حق برخورداری از هیئت منصفه در محاکمه و وثیقه معقول، آزادی از مجرم‌دانستن خویش و امنیت در برابر جست‌وجوی بدون حکم قضایی — را می‌توان در این متن دید.

لایحه حقوق ویرجینیا

جورج میسن

بخش ۱. که همه مردم بنا به طبیعت به یک اندازه آزاد و مستقل‌اند و حقوق ذاتی خاصی دارند که وقتی وارد وضعیت جامعه‌ای می‌شوند، بنا به هیچ قراردادی نمی‌شود رفاه آن‌ها را از ایشان سلب کرد یا آن‌ها را از این حقوق محروم کرد؛ از جمله برخورداری از زندگی و آزادی با اسباب کسب و تملک مالکیت، و پیگیری و کسب رضایت و امنیت.

بخش ۲. که تمام قدرت در اختیار مردم و در نهایت برآمده از مردم است؛ که قضات امانت‌دار و خادم آن‌ها هستند و در تمام اوقات، به آن‌ها پاسخگو هستند.

بخش ۳. که دولت برای منفعت، حفاظت و امنیت عمومی مردم، ملت یا جامعه برنهاده شده است و باید برنهاده شود؛ از میان همه حالت‌ها و اشکال مختلف دولت، آن وضعیتی بهترین است که بتواند بیش‌ترین درجه از رضایت و امنیت را تولید کند و به موثرترین نحوی از خطر سوءمدیریت در امان باشد؛ و هنگامی که مشخص شود هر دولت کفایت ندارد یا با این اغراض منافات داشته باشد، اکثریتی از جامعه حقی بی‌چون‌وچرا، سلب‌ناشدنی و فسخ‌ناپذیر دارد که آن را اصلاح کند، تغییر دهد یا ملغا کند- به شکلی که قضاوت شود به بهترین نحو منجر به خیر و سعادت عموم شود.

بخش ۴. که هیچ انسانی، یا مجموعه‌ای از انسان‌ها، حق انحصاری یا درآمد و مستمری یا مواهبی مجزا از جامعه نخواهد داشت؛ مگر با ملاحظه خدمت عمومی- که

نه نابودشدنی باشد و نه هیچ منصب قضاوت، تقنین یا داوری‌ای موروثی باشد.

بخش ۵. که قدرت‌های تقنینی و اجرایی حکومت از هم جدا و از قوه قضایی مجزا باشند و اعضای دو نهاد نخست از طریق احساس و مشارکت بار مردم، مقید به ظلم‌نکردن باشند؛ آن‌ها باید در دوره‌هایی ثابت، به جایگاه خصوصی برگردند ... و جاهای خالی از طریق انتخابات مکرر، معین و مرتب پر شود.

بخش ۶. که انتخاب اعضا برای خدمت به عنوان نماینده مردم، در شورا، باید آزاد باشد؛ و همه مردم، که گواهی کافی علاقه مشترک و تعلق به جامعه داشتند، از حق رأی برخوردار باشند ... .

بخش ۷. که همه قوانین تعلیقی یا اجرای قوانین توسط هر مقامی، بدون رضایت نمایندگان مردم، نافی حقوق آن‌ها ست و نباید اعمال شود.

بخش ۸. که در تمام مجازات‌های قتل یا جنایی، هر انسانی حق مطالبه علت و ماهیت اتهام‌اش را دارد تا با اتهام‌زننده و شاهدان‌اش روبرو شود، و خواهان شواهدی به نفع خود شود و توسط هیئت منصفه‌ای بی‌طرف به نحو سریعی محاکمه شود... ؛ و نمی‌توان او را مجبور به شهادت‌دادن علیه خود کرد؛ که هیچ انسانی را نمی‌توان از آزادی‌اش محروم کرد مگر بنا به قانون سرزمین یا قضاوت هم‌قطاران‌اش.

بخش ۹. که نباید از کسی وثیقه اضافه از حد طلب کرد یا جریمه اضافی وضع کرد یا مجازات ظالمانه و نامعمول روا داشت.

بخش ۱۰. که احکام کلی که در آن‌ها افسر یا قاصدی دستور پیدا کند برای مکان‌های مشکوک حکم دهد بدون شاهد وقوع واقعیتی یا دستگیری هر فرد یا افرادی بدون نام برده‌شدن – که جرم‌شان به طور مشخص توصیف نشده باشد یا متکی به شاهد نباشد –، ظالمانه و شدید است و چنین حکمی نباید صادر شود.

بخش ۱۱. که در جنجال‌های مربوط به اموال و در دعاوی بین فرد و فرد، محاکمه کهن توسط هیئت منصفه بر هر نوع دیگری مرجح است ... .

بخش ۱۲. که آزادی مطبوعات یکی از سنگرهای بزرگ آزادی است و جز توسط دولت‌های مستبد هرگز نمی‌تواند محدود شود.

بخش ۱۳. یک نیروی مرتب نظامی ... دفاعی مناسب برای دولتی آزاد است؛ که از ارتش‌های آماده به خدمت، در زمان صلح، باید به عنوان خطری برای آزادی اجتناب شود؛ و در همه موارد نیروی نظامی باید تحت فرمان سخت‌گیرانه قدرت مدنی و در ذیل حاکمیت آن باشد ... .

بخش ۱۶. که دین، یا وظیفه‌ای که در قبال آفریدگار داریم، و نحوه ادای آن تنها بنا به خرد و اعتقاد می‌تواند هدایت شود و نه به زور یا خشونت؛ و در نتیجه همه انسان‌ها به یک اندازه از حق عمل آزادانه به دین بر حسب احکام وجدانی برخوردارند؛ و این که این وظیفه متقابل همه است که به خویشتن‌داری مسیحی، عشق و خیرخواهی نسبت به یکدیگر مبادرت کنند.

توانا
TAVAANA